

Petri György

BÚCSÚZÁS

*„Ne tudja más, ne hallja más,
örökre szól a búcsúzás.”*

(N. Mihalkov-parafrázis)

Ég veletek, barátaim, vége a dal-
nak: engem most már vár a ravatal.
Lehettem volna jobb, szorgalmasabb,
de sajnós ennyire futotta csak.
Kár, hogy így van, jó volna élni még,
másrészt belátom, ennyi is elég,
nincs rá okom – nem elégedetlenkedem:
tartalmas és szép volt az életem.
S mint bársonyon smaragdok, jáspisok,
drága hónapok ékköve ragyog
még káprázó, boldog szemem előtt,
ajándék minden reggel, délelőtt,
kiélvezem a maradék időt,
mint inyenc a húsos cubákokat
– csontig lerágom végnapjaimat.

Határ Győző

SÍRCSEND

Ilia Mihálynak

könyvektől én már nem várok csodákat
magam meg csodát hogy könyvekre váltsak
nem vagyok elég hazug-dölyfös-hiszékeny
– *eddig* hogy túléltem elég csoda nékem

kandallón penáteszt láreszt relikviákat
nem tartok a képzelgés akarmerre vágat
rég túladtam vakon vakogó hitetőkön
sírcsend üvegharangja lőn üdvösségem